

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Rohac Ion în numele petiționarilor Furtună Nicolai și Furtună Larisa, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 septembrie 2016,

CONSTATĂ :

1. La 18 mai 2015 Furtună Nicolai, Furtună Larisa și avocatul acestora Rohac Ion au depus plângere, în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, prin care au solicitat anularea ordonanțelor de clasare a procesului penal nr. XXXXX; XXXXX și XXXXX, iar la 29 decembrie 2015 avocatul Rohac Ion și Furtună Larisa au depus contestație suplimentară.

2. Prin încheierea Judecătoriei Edineț din 04 mai 2016 a fost respinsă contestația avocatului Rohac Ion în numele lui Furtună Nicolai și Furtună Larisa, ca fiind depusă tardiv.

3. Încheierea a fost contestată cu recurs de către avocatul Rohac Ion în numele petiționarilor Furtună Nicolai și Furtună Larisa, prin care a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond, examinarea recursului în lipsa recurentului Furtună Nicolai din motive de sănătate.

În motivarea recursului a indicat că, apreciază și califică un astfel mod de înfăptuirea justiției ca un exemplu elocvent de mimare a justiției, de corupere a organelor de drept actuale, de părtinire vădită, fățișă și deschisă a completului de judecată în favoarea procurorilor și organelor de anchetă, prin ce s-au comis erori de etiologie juridică cu încălcarea flagrantă a mai multor drepturi constituționale și libertăți fundamentale ale familiei Furtună, precum și a avocatului acestora, și anume din aceste motive și a temeiurilor stipulate în art. 444 alin.(1) p. 1, 4, 6 și 12 CPP, după cum urmează.

În opinia recurentului judecătorul M. Eftodi a acceptat preluarea acestei contestații nefiind împluternicită la modul stabilit de lege printr-o hotărâre a CSM, deoarece calitatea procesuală a acesteia este de judecător de drept comun, pe când contestația respectivă este de competența judecătorului de instrucție, calitate pe care nu a avut-o la momentul repartizării aleatorii a prezentului caz. Prezența

încălțării flagrante a regulilor legii conflictului de interese din temei, că acest judecător, pentru comportament corespunzător a fost maltratată fizic, devenind astfel victimă și cazul dat s-a aflat în gestiunea procuraturii raionale Rîșcani, acțiunile căreia au fost contestate.

De asemenea recurentul a indicat că la momentul pronunțării încheierii atacate nu a participat avocatul cuplului Furtună, încheierea este completamente unilaterală, nefiind clară, este expusă în exclusivitate numai în baza argumentelor procurorului cointeresat în refuzul contestației și protejarea făptuitorilor infracțiunilor specificate în contestație, precum și nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului încheierii. Lipsa examinării acestui important temei de cercetare și apreciere, deoarece era necesar de a satisface contestația depusă, iar un așa rezultat era imposibil în cazul, când din grupul organizat de făptuitori fac parte așa persoane cu funcții înalte de răspundere din judecătorie, procuratură, primărie, secția de pașapoarte, organul cadastral, notarul, care au contribuit în măsura împuternicirilor sale de la fiecare loc de muncă și anume aceste circumstanțe nici nu și-au găsit prezența în încheierea atacată.

Recurentul a subliniat, că în opinia sa, de-iure, instanța nu a examinat fondul prezentei cauze, deoarece nu și-a expus opinia în încheiere asupra tuturor motivelor și temeiurilor invocate în contestație și acest lucru se vede destul de clar din conținutul încheieri, pe care o consideră și necărturară.

Petiționarii Furtună Nicolai și Furtună Larisa au depus o anexă la recursul apărătorului, prin care au solicitat sa fie tras la răspundere fostul director din secția de pașapoarte Tudor Pomîrleanu, invocând în acest sens un șir de circumstanțe, care le considerau relevante la caz.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 septembrie 2016 a fost respins ca nefondat, cu menținerea încheierii atacate.

5. În motivarea soluției, instanța de recurs a specificat prevederile art. 313 Cod de procedură penală, precum și practica judiciară stabilită cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale, și a conchis, că prima instanță la examinarea plângerii depuse de avocatul Rohac Ion și de petiționarii Furtună Nicolai și Furtună Larisa împotriva ordonanțelor de clasare a procesului penal nr. XXXXX, XXXXX și XXXXX, corect a aplicat dispozițiile art. 313 Cod de procedură penală, luând în considerație și prevederile pct. 5.6 ale hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova din 04.07.2005 nr.7, în redacția Hotărârii Plenului CSJ a Republicii Moldova nr.12 din 04.12.2010, în care se atenționează instanțele anume la curgerea termenului de 10 zile de depunere a plângerii.

Astfel, instanța de recurs a reținut că, la adoptarea încheierii, judecătorul de instrucție justificat a menționat că reieșind din prevederile legii, însăși faptul că petiționarul nu a primit răspunsul de la Procuratura Rîșcani în timpul prevăzut de lege, dar mult mai târziu, în lipsa unor altor temeiuri motivate privind întârzierea declarării plângerii, nu poate servi drept temei pentru repunerea în termen a plângerii, pe motiv că la materialele cauzei sunt dovezile de expediere a ordonanțelor și răspunsurilor către petiționari.

Instanța a luat în considerație și faptul că petiționarul nu a solicitat repunerea în termenul de atac a plângerii sale, precum și prevederile art. 230 alin.(2) Cod de procedură penală, care statuează, că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

În consecință, instanța de recurs a conchis că soluția primei instanțe privind respingerea plângerii petiționarului ca fiind tardivă, este corectă, astfel că nu s-a expus pe fond, pe marginea argumentelor petiționarului.

6. Decizia instanței de recurs este atacată cu recurs în anulare de avocatul Rohac Ion în numele petiționarilor Furtună Nicolai și Furtună Larisa, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării plângerii de către instanța de fond.

În motivarea recursului invocă prevederile art. 452-454 Cod de procedură penală, indicând aceleași motive ca și în recurs, considerând, că instanțele de judecată au încălcat drepturile petiționarilor la proprietatea privată imobiliară și funciară, garantate prin art.9 și 46 a Constituției RM, precum și art.1 din Protocolul nr.1 adițional la CEDO.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul *reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare *doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond*, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă, că decizia instanței de recurs, prin care a fost menținută încheierea instanței de judecată, adoptată în ordinea reglementată de art. 313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, astfel recursul declarat împotriva deciziei instanței de recurs din speță este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

În temeiul celor menționate, se impune soluția inadmisibilității recursului în

anulare declarat, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Rohac Ion în numele petiționarilor Furtună Nicolai și Furtună Larisa împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 septembrie 2016, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 octombrie 2017.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir